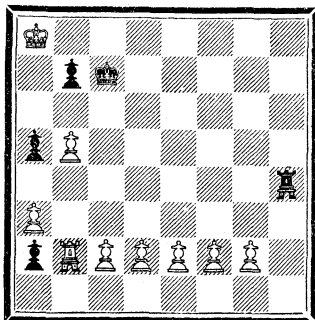

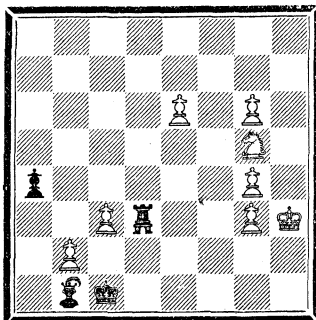
TANULMÁNYOK

235. V. A. KOROLKOV
Leningrád

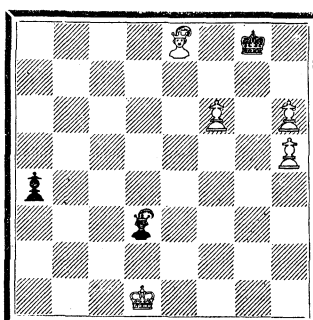
Világos nyer

236. GRAETZER GYÖRGY
Budapest

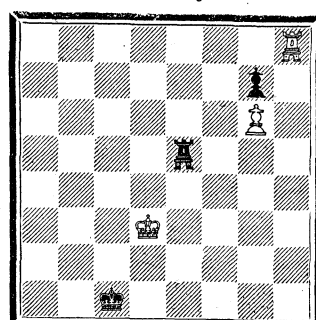
Döntetlen

237. J. SULZ
J. Louma emlékv., 1956
I. díj

Világos nyer

238. DR. A. MANDLER
J. Louma emlékv., 1956
II. díj

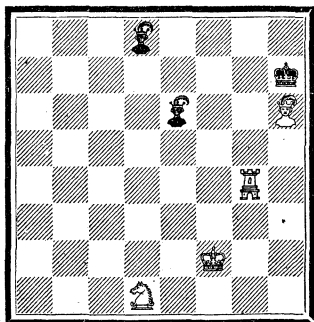
Világos nyer

Eszmék találkozása

A Magyar Sakkelet 1956. évi 11–12. számának tanulmányrovatában néhány érdekes momentum keletette fel a figyelmet. Az ott közölt 223. számú Marysko-, valamint a 226. számú Havel- és a 224. számú Korányi-tanulmány ugyanis olyan eszméket tartalmaz, amelyek feldolgozása az én szerzői gyakorlatomban is előfordult.

A Marysko által bemutatott gondolat valósul meg a következő — 1946-ban közreadott — tanulmányomban:

239. G. M. KASZPARJAN
Sahmati, 1946
1. dícséret

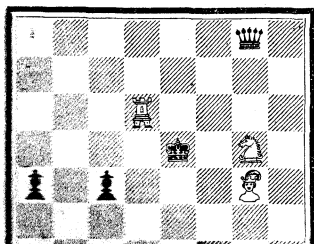

Világos nyer

1. Be4, Fd5! (1. —, Fb3-ra 2. Fe3, Fd1: 3. Bd4 nyer) 2. Be5, Fb3 3. Bh5!, Fd1: 4. Bh1!, Kg6 5. Bd1!, Fh4! 6. Ke3!! (6. Kf3?, Kh6: 7. Bh1, Kg5 remis.) 6. —, Kh6: 7. Bh1, Kg5 8. Kf3! — és nyer.

M. Marysko nyilvánvalóan nem ismerte ezt a tanulmányomat, mint ahogy előttem is ismeretlen volt a 226. számú állás, amikor megszerkesztettem a következő munkámat:

240. G. M. KASZPARJAN
Ahalgazrda kommunishti
1956. — III. díj

1. Fe6!, Vb8! 2. Hf7!, Ke4! 3. Fe4!, Vb1! 4. Kd2! (4. Ke2?, Vc2! 5. Ke1, Vc4: 6. Be6!, Ve6! 7. Hg5!, Kd3 8. He6!, a3 nyer.) 4. —, Vb4! 5. Kd1, Vc4: 6. Be5!, Kd5 7. Bd6! (Nem 7. Be5?!, mert arra 7. —, Kc6 8. Be6!, Kc7 9. Be7!, Kb6 10. Bb7!, Ka6 nyer.) 7. —, Ke4 (Kc5-re 8. Bc6! 9. Be6!, Kf4 (Kd4-re 9. Be4?) 9. Bf6!, Kg3 10. Bg6!, Kh4 11. Bh8!, Kg3 12. Bg6!, Kf2 13. Bf6! — és döntetlen, mert Ke3 nem megy 14. Bf3! miatt.

M. Havel állása eszmeileg elődje ennek, de szerencsére az én tanulmányomban egy témaszerű félrevezető nyom (7. Be5?) is van, amelyet sötét megdönthet, így bizonyos fokok továbbfejlesztve látjuk az eredeti gondolatot. Korányi Attila tanulmánya hasonló mozzanatokkal mutat be, de érdekességét fokozza, hogy előjátékában a sötét király nagyobb mozgási szabadsággal rendelkezik s az üldözési szakasz lezárulásával a megoldás még korántsem befejezett.

Ezek a példák ismét rámutatnak arra, hogy a különböző országok sakk-műalkotásaiban a rokon-motívumok mennyire összefonódnak.

G. M. Kaszparjan
Jereván

(Kaszparjan mester megállapításának helyességét húzza alá az a múlt számunkban közölt felfedezés, hogy a Havel-féle eszmét már előbb Sehwers is bemutatta, még hozzá tökéletesen azonos állásban.

Versenyhírek

Dr. Lindner László munkatársunk a megoldhatatlannak bizonyult 216. számú tanulmányát (megjelent a múlt évi 9. számban) a következőképpen javítja: Ka1, Fc8, gy: a3, b2, c7, g6 — Ke8, Ff8, Hc1, gy: a4, c2, d3, e7 — döntetlen. A megoldás így egy lépéssel hosszabb: 1. Fd1! (1. Fe6?, Hb3! és 2. —, c1V nyer) 1. —, Kd7: 2. c8V!, Kc8: 3. g7! stb., mint az eredeti intenció (lásd Magyar Sakkelet 1957. évi 31. oldal).

A Budapesti TSB 1956. évi végjáték-térmaversenyének (bírói jelentés M. Sé. 1956. évi 269. oldalán) jogerős végeredménye két Szentai-tanulmány kiesése folytán így alakult: I. díj Korányi Attila, II. díj Lázár János, III. díj Szentai Endre. 1. dícséret Bauer Péter, 2. dícséret Grätzer György, elismerés Lázár János és Kassai Richárd.

A Nyeiczkey-emlékverseny kiténtetett tanulmányai közül (lásd M. Sé. 1956. évi 271. oldal) a II. díjasnak értékelt Bauer-tanulmány kiesik. Ez ugyanis — amint dr. Sziráki Géza kimutatta — 1. d5, f5! után megoldhatatlan.

A Csehszlovák TSB múlt évi J. Louma-

ÉSZREVÉTELEK, HOZZÁSZÓLÁSOK

Lapunk múlt évi nemzetközi előközléses tanulmányversenyének elbírálására dr. Elek Dezső és Földes Árpád munkatársaink kérték fel. Munkájukat megkönnyítendő, arra kérjük rovatunk olvasóit, ismételjék meg azokat az esetleges észrevételeiket, amelyek eddig közlésre nem kerültek. Előfordulhat ugyanis, hogy az október–december hónapokban feladott levelek egy része elkallódott.

Sziráki Géza és Korányi Attila munkatársaink alábbi észrevételeit elsősorban a szerzők és a versenyben érdekelték figyelmébe ajánljuk:

182. Kuznyecov: (Megjelent 1956. március, megoldása júniusban.) Az intenció 1. Fd2, f2 lépése helyett 1. —, Ke5 (vagy Kc5) eltérésre nem látható nyereség. Például: 1. —, Ke5 2. Bf6 (2. Ke7-re Bd4) 2. —, Bd4! 3. Bf3!, Bd5! 4. Ke7, Bc7! — és sötét örökös sakkal döntlent tart.

195. Lamoss: (Megjelent 1956. május, megoldása augusztusban.) 1. Kc8, Vh8 2. e7, Hf7! 3. e8V, Fd6! 4. Kd8, He8: után 5. Bg4!, majd 6. Fe8: is „elméleti” döntetlen. (Ha ugyan a sötét vezér le nem nyerheti sakokkal a bástyát vagy a futót. A tanulmányozásra érdemes végállás: Kd8, Bg4, Fe8 — Kc5 vagy d5, Vh8. Sötét lép.)

206. Szentai: (Megjelent 1956. július, megoldása októberben.) A megoldásban közölt „talált” változat végösskövetkezése helytelen. Ugyanis a végállás (Kc5, Ha3 — Kc1, Hd2, gy. b2) nem döntetlen. Sötét 1. —, Hb3! majd Ha1! — He2 manőverrel nyerhet, így tehát a következmény nem teljesíthető.

224. Korányi: (Megjelent 1956. decemberben, megoldása az idei évfolyamunk 63. oldalán.) A döntetlen pozícióra vezető mellékváltozat helyesbítésre szorul, de még így is vitatható. 1. Ba5, b6 2. Fd6!, Vd6: 3. Bh5!, Kg2 4. Bg5!, Kh3 5. Bf5!, Kg3 6. Bf3!, Kg4 esetén a jelzett 7. Hf5 nem jó Vd5! miatt. Helyesebb: 7. He8, Ve6 8. Hf6!, Kg5 9. Hh7!, 10. Hf8, ami után 10. —, Vd5! és Kg7, majd d3! fenyegetés változatlanul veszélyes, de szerző úgy véli, hogy az állás, pl. 10. —, Vd5! 11. Kd2, Kg7 12. Kd1, d3! 13. Bd3!, Vh1! 14. Kd2, Kf8: 15. Bd7!, majd Bd3 és Bf3 visszavonulással még tartható. A kérdés eldöntése további beható elemzést igényel.

225. Lindner: (Megjelenés és megoldás az előbbivel azonos számokban.) Az ikerváltozatok egyike mellékmegejtéses, mivel 1. Ba8, b1H? esetén 2. h8H! helyett 2. Ka6!, Fc3: 3. Kb7!, Fh5: 4. a5! stb. még nyeresre is vezet, nemcsak döntetlenre. (De 2. h8H! helyett még 2. h8V, Fc3: 3. Ka6! is elég.)

—○○○—
Nenad Petrovic, a FIDE Sakkszerzemények Nemzetközi Bizottságának első elnöke április második felében megbeszé-